

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Dagmar Gottwaldové a soudců Mgr. Jana Rýznara a Mgr. Karly Nekolové ve věci

žalobkyně: **AB 4 B.V.**, registrační číslo 34186049
sídlem Strawinskylaan WTC Twr 933, Amsterdam, Nizozemsko
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Jaromírem Škárrou
sídlem Milady Horákové 2047/23, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **R. H.**, narozený dne XXX bytem XXX

o zaplacení 92 096 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Bruntálu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 18 C 20/2014-43,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výrocích I. a III. **zrušuje** a řízení **se** v tomto rozsahu **zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 40 337,89 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z této částky od 26. 4. 2013 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 4 564,13 Kč od 26. 4. 2013 do zaplacení (výrok I.), dále zavázal žalovaného zaplatit žalobkyni částku 51 758,11 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 46 706,98 Kč od 26. 4. 2013 do zaplacení (výrok II.) a současně rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
2. Proti výročkům I. a III. výše uvedeného rozsudku si žalobkyně podala včasné odvolání.
3. Odvolací soud proto svému přezkumu podrobil výroky I. a III. rozsudku okresního soudu.
4. Podáním ze dne 31. 3. 2015 vzala žalobkyně žalobu v celém rozsahu zpět, a to s ohledem na běžící insolvenční řízení žalovaného a požádala o vrácení soudního poplatku.
5. Odvolací soud dospěl k závěru, že s ohledem na zpětvzetí žaloby v průběhu odvolacího řízení není namístě projednat odvolání žalobkyně věcně.
6. Podle § 222a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) vezme-li žalobce za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě

v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.

7. Podle § 222a odst. 2 o. s. ř. jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.
8. Vzhledem k tomu, že žalovaný nevyjádřil se zpětvzetím žaloby nesouhlas (ačkoliv k tomu byl odvolacím soudem vyzván ve smyslu § 101 odst. 4 o. s. ř.), odvolací soud dle § 222a odst. 1 o. s. ř. zrušil výrokem I. tohoto usnesení odvoláním napadenou část rozsudku (tedy v rozsahu výroků I. a III.), neboť odvolání proti rozsudku bylo podáno včas, osobou oprávněnou a je přípustné a podané odvolání se vztahuje i na závislý výrok o náhradě nákladů státu. Současně odvolací soud rozhodl o zastavení řízení v rozsahu, v němž byl rozsudek okresního soudu podroben odvolacímu přezkumu. Žalobkyně sice vzala žalobu zpět v celém rozsahu, avšak s ohledem na okolnost, že své předchozí odvolání směřovala pouze proti meritornímu výroku I. rozsudku okresního soudu, lze mít za to, že v rozsahu merita dle výroku II. rozsudku okresního soudu (tedy v odvoláním žalobkyně nenapadené části) již rozsudek okresního soudu nabyl odděleně právní moci. V rozsahu dle výroku II. rozsudku okresního soudu je tedy již řízení pravomocně skončeno a žalobu tak nelze vzít účinně zpět. Nicméně o této části zpětvzetí žaloby přísluší ve smyslu § 96 odst. 5 o. s. ř. rozhodnout soudu okresnímu a nikoliv soudu odvolacímu, neboť v tomto rozsahu nebylo odvolací řízení vedeno.
9. Odvolací soud s ohledem na zrušení části rozsudku okresního soudu (včetně výroku o náhradě nákladů řízení) rozhodl originárně o náhradě nákladů řízení před okresním soudem. V této souvislosti přihlédl k tomu, že insolvenční řízení žalovaného vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 36 INS 23524/2014 skončilo oddlužením žalovaného usnesením ze dne 24. 11. 2021, sp. zn. KSOS 36 INS 23524/2014-B-21. V tomto usnesení byl žalovaný osvobozen od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, v rozsahu v němž dosud nebyly uspokojeny, přičemž osvobození se dále vztahuje i na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Žalobkyně přitom své pohledávky uplatněné v tomto řízení přihlásila v rámci insolvenčního řízení žalovaného, a to přihláškou č. 3.
10. Odvolací soud dále zdůrazňuje, že pohledávka věřitele z titulu práva na náhradu nákladů řízení je příslušenstvím pohledávky, o kterou se řízení vede. Nárok na náhradu nákladů řízení má základ v procesním právu a vzniká teprve na základě pravomocného rozhodnutí soudu, které má v tomto směru konstitutivní povahu (viz usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 6. 2011, sp. zn. 31 Cdo 488/2009, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR pod č. 146/2011). Před právní moci rozhodnutí, kterým soud přizná účastníku občanského soudního řízení nárok na náhradu nákladů řízení, nelze takový nárok přihlásit do insolvenčního řízení ani jako pohledávku vázanou na splnění odkládací podmínky. Pohledávka žalobkyně z titulu náhrady nákladů tohoto řízení tedy vznikla jednoznačně až po splnění podmínek oddlužení žalovaného, současně má však stále charakter příslušenství pohledávky. V takovém případě se na toto příslušenství pohledávky vztahuje osvobození uvedené v § 414 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále jen „IZ“), přičemž na tuto pohledávku není možno pohlížet jako na pohledávku vzniklou až poté, co nastaly účinky schválení oddlužení ve smyslu § 409 odst. 2 věty druhé IZ.

11. Za dané situace se totiž osvobození uvedené v § 414 odst. 1 IZ jednoznačně vztahuje také na pohledávku z titulu náhrady nákladů tohoto řízení a po nastoupení účinků osvobození žalovaného jako dlužníka od placení pohledávek, již proto nelze žalovaného k náhradě nákladů tohoto řízení, jakožto příslušenství pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení, zavázat. I za situace, kdy je tedy možno dovodit, že žalobkyně byla v prvostupňovém řízení procesně úspěšnější a měla by tak vůči žalovanému právo na poměrnou náhradu nákladů řízení, nelze žalobkyni s ohledem na výše uvedené skutečnosti nárok na tuto náhradu nákladů řízení před okresním soudem přiznat. Odvolací soud tak výrokem II. tohoto usnesení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem.
12. Obdobně pak výrokem II. tohoto usnesení odvolací soud dle § 224 odst. 1 o. s. ř. rozhodl i o náhradě nákladů odvolacího řízení, přičemž i v tomto případě odvolací soud zohlednil, že i náklady odvolacího řízení představují příslušenství v žalobě uplatněné pohledávky, a tudíž i na ně se vztahuje osvobození uvedené v § 414 odst. 1 IZ. Žalobkyně by tak vůči žalovanému neměla nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení. A protože ani žalovanému nevznikly v odvolacím řízení žádné náklady, rozhodl odvolací soud tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
13. Odvolací soud pouze závěrem podotýká, že o případném vrácení soudního poplatku v této věci přísluší rozhodnout v souladu s § 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, okresnímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno podat dovolání** ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Bruntálu, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Samostatně jen proti výrokům o náhradě nákladů řízení není dovolání přípustné.

Ostrava 25. února 2022

Mgr. Dagmar Gottwaldová, v.r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.04.2022. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 05.09.2022.

Michal Digitálně
podepsal Michal
Vozar

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

Vozar

Datum: 2022.03.25
09:45:14 +01'00'

3

15 Co 8/2015